

1. Міжнародні екологічні організації [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki>.
2. Вишнеvsька О. М. Апроксимація міжнародного законодавства у збереженні і відновленні навколишнього середовища / О. М. Вишнеvsька, Н. В. Бобровська // Вісник аграрної науки Причорномор'я. — Випуск 4 (87).— Миколаїв, 2015. — С. 20-29.
3. Природно-ресурсна основа розвитку аграрного сектора: теоретичні і практичні аспекти : [монографія] / О.М. Вишнеvsька, Н.В. Бобровська. — Миколаїв: ФОП Швець В.Д., 2015. — 180 с.
4. Вишнеvsька О.М. Розвиток економіки галузі на біоекономічних засадах: теоретичні і практичні аспекти [монографія] / О.М. Вишнеvsька, О.А. Літвак, С.М. Літвак. Миколаїв: ФОН Швець В.Д., 2016. —242 с.
5. Вишнеvsька О.М. Пріоритети раціонального природокристування регіонів країни / О.М. Вишнеvsька, Волошина В.В., Гаріна Ю.В., Вишнеvsька А.С. // Modern Economics, № 4 (2017). [Електронне наукове видання з економічних наук].— С. 14—22.

V. Voloshina. International environmental organizations - holding environment.

Summary

The work of international ecological organizations, which consists not only in the implementation of environmental measures, but also in the dissemination of knowledge in the field of environmental literacy, understanding of the essence of processes and the severity of problems, is explored.

Key words: *international ecological organizations, environment, preservation, global warming.*

Науковий керівник: Вишнеvsька О.М., доктор економічних наук, професор, декан обліково-фінансового факультету Миколаївського національного аграрного університету, м. Миколаїв, Україна

Волошиновська А.В.

Магістр I курс спеціальності 071 «Облік і оподаткування»,

Кізіма Б.В.

Здобувач вищої освіти напрямку підготовки «Облік і аудит»,

Миколаївський національний аграрний університет

м.Миколаїв, Україна

avoloshunovska@gmail.com

КОНЦЕНТРАЦІЯ ВОДНИХ РЕСУРСІВ: СУЧАСНИЙ СТАН ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕГІОНІВ

Проаналізовано забезпечення регіонів водними ресурсами. Визначено, що територіальний розподіл води в Україні йде в розріз із розміщенням наявного економічного потенціалу. Встановлено, що головною тенденцією водокористування за останній період стало скорочення його фактичних обсягів. Визначено, що суттєвим джерелом економії води на виробництві стало використання оборотних вод.

Ключові слова: *водні ресурси, екосистема, безпека водокористування, водозабезпеченість.*

Серед ключових чинників, які стримують сталий розвиток, є рівень забезпеченості природними ресурсами. На поточний момент складається ситуація, коли, у контексті розвитку фінансів та економіки, відбувається залучення природно-ресурсного потенціалу до цих процесів. У структурі природних ресурсів досить важливе значення мають водні ресурси держави. Вони поступово включаються до діяльності окремих фінансових секторів та визначаються значним потенціалом розвитку бізнес-процесів. Територіальний розподіл водних ресурсів є нерівномірним і не відповідає розміщенню водомістких господарських комплексів. Питання забезпеченості ускладнюється тим, що ці ресурси в зростаючих масштабах піддаються забрудненню. В

результаті такого забруднення водних джерел знижується безпека водокористування і наноситься серйозна шкода використанню води в питних цілях і річковим екосистемам.

Водний актив України становить 73,1 км³/рік і складається із внутрішніх поновлювальних вод у обсязі 53,1 км³/рік та підземних вод у обсязі 20 км³/рік. Ресурсами для внутрішніх поверхневих вод є басейни семи головних річок нашої країни та прибережні води. Підземні води добуваються з глибини 100-600 метрів в залежності від регіону та є більш обмеженим ресурсом.

Більше третини загального об'єму водних ресурсів, а точніше 19,24 км³/рік, використовується для забезпечення промислових, сільськогосподарських та комунальних потреб країни. За останні два десятиліття структура споживання води значно змістилась у бік промисловості, яка використовує 70% загального обсягу видобутої води, в той час як частка сільського господарства знизилась із 30% у 80-х роках минулого століття до 6% на сьогодні, в основному за рахунок зменшення площ зрошувальних земель [1].

Встановлено, що водні ресурси розподілені нерівномірно. Так, найбільш забезпечена водними ресурсами територія Карпат, де на 1 км² території припадає 547,9 тис. м³ стоку водних ресурсів. Середній рівень водозабезпечення характеризує територію Полісся і Лісостепу, де на 1 км² території припадає 93,6 м³ і 92,7 м³ відповідно. Найгіршою є ситуація у зоні Степу – 23,0 м³ стоку водних ресурсів на 1 км² [2].

Якщо взяти для порівняння питоме водозабезпечення місцевим стоком найкраще та найгірше забезпечених регіонів, то на кожного жителя Закарпаття припадає води у 56 разів більше, ніж мешканця Херсонської області. Одещина забезпечена, порівняно із Закарпаттям, гірше у 44 рази, Донеччина у 31, Кіровоградщина у 28, Дніпропетровщина у 27, Запорізька у 20, Луганська та Харківська в 11 разів. Такий територіальний розподіл води в Україні йде в розріз із розміщенням наявного економічного потенціалу. Якщо широко доступні водні ресурси формуються переважно в західних та північних частинах країни, які й характерні найвищою водозабезпеченістю, то головні водокористувачі розташовані на південному сході та півдні [3].

Таблиця 1 Забір води з природних водних об'єктів у 2017 році

Регіони	Забір прісної води на одну особу		Забір води на 1 км ²	
	м ³	місце у рейтингу	тис. м ³	місце у рейтингу
Миколаївська область	206,9	7	10,0	7
Херсонська область	1634,1	1	60,7	1
Луганська область	36,2	24	3,0	24

Джерело: побудовано за даними [4]

Враховуючи той факт, що водні ресурси мають значний вплив на бізнес-процеси, важливим є визначення рівня їх використання і відновлення. Головною тенденцією водокористування у країні за останній період стало

скорочення його фактичних обсягів. Так, у 2017 році було забрано 9224 млн м³ води з природних водних об'єктів, що порівняно з 2010 роком менше на 37,9%. Суттєвим джерелом економії води на виробництві стало використання оборотних вод.

Дані табл. 1 свідчать, що у розрізі регіонів найбільший забір води у 2017 році у розрахунку на 1 особу і на 1 км² було здійснено у Херсонській області, а найменший – у Луганській. За даними показниками Миколаївська область займає досить високу позицію у рейтингу (7 місце). При цьому, за даними Державної служби статистики України [4], Миколаївська область займає 6 місце у рейтингу за обсягом скидання недостатньо очищених забруднених зворотних вод у поверхневі водні об'єкти у цьому ж році (22 млн м³). Одним із чинників такої негативної ситуації є низький рівень екологічної свідомості. Підтвердженням цього є незначні потужності очисних споруд (53 млн м³), що визначило 22 місце Миколаївської області у рейтингу за даним показником. Для порівняння, у Херсонській і Волинській областях у 2017 році було відмічено відсутність скидання недостатньо очищених забруднених зворотних вод у поверхневі водні об'єкти.

Важливою і невід'ємною складовою сталого розвитку є концентрація природно-ресурсного потенціалу і його спроможність до самовідновлення. Особливої актуальності набувають не лише кількісні, а й якісні характеристики забезпеченості розвитку національної економіки водними ресурсами. Надмірне забруднення природних поверхневих і підземних вод, деградація водних екосистем призвело до погіршення умов господарювання і життєдіяльності населення України. У зв'язку із цим гостро постає питання щодо розробки і реалізації дієвих заходів на державному і регіональному рівнях щодо збереження і відновлення водних ресурсів.

Список використаних джерел:

1. Baker Tilly [Електронний ресурс] : офіційний веб-сайт. – Режим доступу : <http://www.bakertilly.ua/news/id1068>.
2. Вишневська О.М. Природно-ресурсна основа розвитку аграрного сектору: теоретичні і практичні аспекти : монографія / О.М. Вишневська, Н.В. Бобровська. – Миколаїв : ФОП Швець В.Д., 2015. – 180 с.
3. Файфура В. Еколого-економічний аналіз використання і відтворення водних ресурсів України [Електронний ресурс] / В. Файфура. – Режим доступу : <http://dspace.tneu.edu.ua/bitstream/316497/24665/1/Файфура В.pdf>.
4. Державна служба статистики України [Електронний ресурс] : офіційний веб-сайт. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>.

A. Voloshynovska, B. Kizima. Concentration of water resources: the modern state of province of regions Summary

The analysis of the provision of regions with water resources has been analyzed. It is determined that the territorial distribution of water in Ukraine goes against the allocation of available economic potential. It was established that the main tendency of water use in the last period was the reduction of its actual volumes. It was determined that the use of recyclable waters became a significant source of water saving in production.

Key words: *water resources, ecosystem, water use safety, water supply.*

*Науковий керівник: Костурко А.Г., канд. екон. наук,
старший викладач кафедри обліку і оподаткування,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна
kosturkoa@gmail.com*